

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 145/05-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť P., spol. s r. o., S., zastúpenej advokátkou JUDr. B. I., S., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky konaním vedeným na Okresnom súde Senica z dôvodu nezákonnosti rozhodnutia v spojení s Krajským súdom v Trnave, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P., spol. s r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. marca 2005 doručená sťažnosť P., spol. s r. o., S. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. B. I., S., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) konaním vedeným na Okresnom súde Senica (ďalej len „okresný súd“) z dôvodu nezákonnosti rozhodnutia v spojení s Krajským súdom v Trnave (ďalej len „krajský súd“).

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti namieta porušenie jej základných práv okresným súdom, pričom označuje konania vedené na tomto súde pod sp. zn. Cb 14/98, Cb 455/94, a to v súvislosti s konaním o uplatnenie požičanej sumy, kde sťažovateľka bola žalovanou stranou, v spojitosti so zaplatením ktorej sťažovateľka na všeobecných súdoch uplatňovala, avšak neúspešne, námietku premlčania; jej neakceptovanie považuje zo strany krajského súdu za porušenie zákona.

Na základe týchto skutočností žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„v konaní Okresného súdu v Senici v spojitosti s Krajským súdom v Trnave došlo k porušeniu článku 46, ods. 1, 3 Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a priznáva sťažovateľovi primerané zadosťučinenie v sume 230 000, -Sk.“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí ústavný súd vychádza z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ktoré ustanovujú náležitosti sťažnosti.

Podľa § 20 zákona o ústavnom súde každý návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho právny zástupca. K návrhu na začatie konania sa musí priložiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom s výslovným uvedením, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ak má byť predmetom konania pred ústavným súdom sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, návrh na začatie konania musí obsahovať aj náležitosti ustanovené v § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ v nej musí označiť základné práva a slobody, ktoré boli podľa jeho tvrdenia porušené. Sťažnosť musí tiež obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a musí byť v nej označené proti komu smeruje. K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde je sťažnosť prípustná len vtedy, ak sťažovateľ vyčerpal všetky opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje. Z toho vyplýva, že musí súdu preukázať, či ich vyčerpal.

Sťažnosť sťažovateľky podľa názoru ústavného súdu zákonom ustanovené náležitosti nemá. Sťažovateľka síce označila, proti komu návrh smeruje, neoznačila však jednoznačne konania, v ktorých malo dôjsť k porušeniu jej základných práv, ktorých vyslovenie požaduje.

Z návrhu na rozhodnutie nie je jasné, ktoré práva z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré vo svojej sťažnosti všeobecne spomína, mali byť porušené.

Z obsahu sťažnosti nie je tiež zrejmé, v čom vidí porušenie svojho práva na súdnu ochranu, pričom neuvádza a nenavrhuje žiadne dôkazy. Sťažovateľka tiež nedostatočne identifikovala konania (v návrhu petitu absentujú celkom), v ktorých malo dôjsť k porušeniu základných práv, k sťažnosti nepriložila žiadne písomné dôkazy a nevysporiadala sa ani s preukázaním vyčerpania všetkých účinných právnych prostriedkov, ktoré má/mala k dispozícii podľa osobitných predpisov tak, ako to ustanovuje § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľka však preukázala splnenie podmienky jej právneho zastúpenia splnomocnením pre advokátku na jej zastupovanie pred ústavným súdom.

Vzhľadom na nedostatky podania ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júna 2005